

Zaterdag

den 3 Februarij.

R U S S L A N D.

PPETERSBURG den 6 *january*. Verleden woensdag, zijn de zich hier bevindende leden der Jezuïten-orde, onder geleide van eene politie-wacht, uit de stad gezonden. Sedert maandag, waren het huis en de cellen derzelve door eene militaire wacht bezet. Bij deze gelegenheid is de volgende keizerlijke ukase bekend gemaakt:

„Ukase aan den dirigerenden Senaat.

„Bij onze, na het gelukkig tot stand brengen der buitenlandsche aangelegenheden, gevolgdte terugkomst in het geliefde door God aan ons toevertrouwde vaderland, hebben wij ons, door vele bij ons ingekomen berigten, van de volgende omstandigheden overtuigd. De Katholieke orde der Jezuïten was door eene Pauselijke bul afgeschast, en daar de Paus zelve de leden van die orde uit zijn gebied verbanen had, en alle andere Mogendheden zijn voorbeeld hierin gevolgd waren, zoo hadden zij nergens eene verblijfplaats. Rusland alleen, door de drangredenen van menschlievendheid en godsdienstige verdraagzaamheid geleid, liet hen ongefloord in zijnen boezem blijven, gaf hun eene toevlugtplaats, en schonk den voortvlugtigen veiligheid onder zijne magtige bescherming. Het beperkte hunne werkzaamheid geenszins binnen den kring hunner godsdienstige zaken; het poogde hen, noch door geweld, noch door beëwng, noch door verleiding, van hetzelfde te verwijderen; maar het verwachtte ook daarvoor, van hunne zijde, trouw, verknochtheid en nut. In deze hoop werd hun vergund, zich met de opvoeding en het onderwijs der jeugd bezig te houden. Vaders en moeders vertrouwden hun onbekommerd de wetenschappelijke en zedelijke vorming hunner kinderen toe. Doch thans blijkt het, op eene onwederprekelijke wijze, dat zij, den pligt der dankbaarheid vergetende, en van den geest der christelijke zachmoedigheid verwijderd, in plaats van als vreedzame burgers in eenen vreedenden Staat te leven, zich vermeten hebben, op den, van ouds her, in ons Rijk heerschenden rechtzinnigen Grieksch-Goddienst inbreuk te maken, op welke, als op eene opwrikbare rots, de vrede en welvaart der aan onzen schepter onderworpen volken rusten. Zij hebben het vertrouwen, hetwelk men in hun gesteld heeft, beginnen te misbruiken, door jongelingen, die aan hun toevertrouwd waren, en eenige personen van het zwakke vrouwelijke geslacht van ons geloof af te trekken en tot het huine te verleiden. Maar eenen mensch daartoe te brengen, dat hij zijn geloof, het geloof zijner vaders, verlaat; de liefde tot zijne geloofsgenooten, zijne medeburgers, in hem uit te dooven; hem van den geest zijns vaderlands af te trekken; tweedragt en verbittering in de huisgezinnen te zaaien; den broeder van den broeder, den zoon van den vader, de dochter van de moeder los te scheuren; tweespalt onder de leden eener gemeenschappelijke kerk te verwekken, is dat de stem en wil van den vredelievenden God en van zijnen eengeboren Zoon, den Godmensch Christus, die zijn heilig en rein bloed voor ons vergoten heeft, opdat wij een stil en gerust leven zouden leiden? Na zulke daadzaken, verwondert het ons niet meer, dat dit genootschap door alle Mogendheden verjaagd en nergens geduld is. Welke Staat kan de slachters van tweedragt en oneenigheid in zijne schoot duden? Bij zulk eene gesteldheid van zaken, door onze zorgvuldigheid voor het welzijn van ons trouw volk geleid, en het voor eenen heiligen en blijken zegel houdende, het kwaad in deszelfs geboorte uiteroeijen, op dat het geene rijpe en bittere vruchten draage, bevelen wij het volgende:

„1. De Roomsch-Katholieke kerk alhier zal tot dien staat terug gebragt worden, waarin zij zich, tijdens de regering van wijlen onze grootmoeder, de keizerin Katharina II, roemrijker gedachtenis, en tot den jare 1800, bevond.

2. Al de monniken der Jezuïtenorde zullen onverwijld uit Petersburg gezonden, en

3. De toegang tot onze beide hoofdsteden zal hun voortaan verboden zijn.

„Om de noodige maatregelen ter spoedige uitvoering van dit bevel te nemen, en om de door de Jezuïtenorde bestuurde huizen en scholen onder opzigt te stellen; hebben wij den plaatsvervangenden minister van politie, benevens den minister van volksverlichting, bijzondere bevelen deswegens doen toekomen, terwijl den Roomsch-Katholieken metropolitaan gelast is, den godsdienst, zonder nikkel, zoo lang door hieraanwezende Roomsch-Katholieke priesters te doen waarnemen, tot dat er monniken van eene andere Roomsch-Katholieke-orde te dien einde aangekomen zullen zijn.

(geteekend) ALEXANDER.

„Petersburg den 20 december 1815.”

I T A L I E.

ROME den 11 *januarij*. Z. H. heeft, gisteren, de congregatie der staatszaken geprefideerd; hij heeft het rapport gehoord van Z. Em. den kardinaal-secretaris; nopens de verschillende onderhandelingen, welke met de hoven van Petersburg en Berlijn zijn aangevangen, betrekkelijk de te maken schikkingen voor de kerken der landen, welke door de akte van het congres met het Russisch keizerrijk en het koninkrijk Pruisen zijn vereenigd.

De zaken van ons hof met dat van Weenen ondervinden groote zwaargheden. Naar het schijnt, hebben de conferentien tot geenerlei toenadering aanleiding gegeven. Het staat te bezien, of monsignor Litta te Milaan beter slaagen zal.

Z. H. heeft, bij een edikt van den 27 december, eene burger-wacht opgerigt, bestaande bij uitsluiting uit inboorlingen of ingezetenen, edelen, grond-eigenaars, kooplieden of fabrikants, van 16 tot 50 jaren oud. Haar dienst zal zich bepalen bij het handhaven der veiligheid en de rust dazer hoofdstad, en zij zullen nimmet verplicht zijn buiten dezelve te dienen. Bij alle gelegenheden zal dezelve den regter-vlengel der linietroepen beslaan. Z. H. heeft den hertog de Zagarolo tot kommandant dier garde aangesteld.

— De koningin van Etrurie, lijdt, sinds eenigen tijd, zware smart, en leeft zeer afgezonderd; zij woont de concerten van koning Karel IV niet meer bij, die, van zijn kant, zeer ernstig schijnt en zelden zijne kamers verlaat.

G R O O T - B R I T T A N J E.

LONDEN den 23 *january*. Z. K. H. heeft andermaal eenen sterken aanval van podagra gehad, doch sedert twee dagen heeft Z. K. H. weder van de eene kamer naar de andere kunnen gaan; en de kenteekenen van genezing zijn thans zoo duidelijk, dat men gelukkiglijk eene weder instorting als onwaarschijnlijk beschouwen kan.

De majoor Stuart is van de Oost-Indien aangekomen, zijnde overbrenger van dépêches van den graaf Moira. Bij zijn vertrek waren de vijandelijkheden in Napaul opgehouden; en, ofschoon het definitief traktaat nog niet ge-

teekend was, zoo twijfelt men er niet aan, of zulks zou onmiddelijk geschieden; zoo dat alle geruchten wegens het op nieuw uitbarsten van den oorlog aldaar, ongegrond zijn. In Indiën heerscht eene volkomene rust.

Vrijdag 11. Is er in London-Tavern eene vergadering gehouden, van bij den handel op de West-Indiën beiaaghebbende kooplieden. Er zijn verscheidene besluiten genomen tegen de door den heer Wilberforce voorgestelde bill, betrekkelijk het opschrijven der slaven in de kolonien; en er is een comité benoemd, om de te nemen maatregelen ter bestrijding van de bill in het parlement, te besluren.

De acte van het parlement, waarbij de directe handel op de West-Indiën en het eiland Malta wordt vrijgesteld, heeft veel genoegen in onze kolonien veroorzaakt.

— Een brief van Parys, gedagteekend van den 16, behelst de reeds bekende omstandigheden omtrent de ontkoming van Lavalette, en voegt er bij: „De hertog van Wellington en de Engelsche ambassadeur hebben in die zaak met de grootste welvoegelijkheid gehandeld; zodra laatstgemelde van de arrestering der Engelsche officieren kennis bekomen had, schreef hij aan den minister van politie, ten einde informatie te bekomen, en terzelfder tijd zond hij eene nota aan den graaf de Richelieu, bij welke hij hem zijne verwondering betuigde, dat hij, van den begiine af, geene officiële mededeeling ontvangen had. Deze laatste nota was nutteloos, en dezelve doet alleenlijk zien met welken ijver sir Ch. Stuart de functien van zijnen post vervult; want, op hetzelfde oogenblik zond de eerste minister van Frankrijk hem eene nota, gelijk mede aan den hertog van Wellington, bij welke hij, zoo als gij uit de nevensgaande kopijen zult zien, hem de stellige verzekering gaf, dat die personen al het gemak zouden genieten, hetwelk de wet, in hunnen toestand, veroorloofde. De hertog van Wellington beschouwt deze zaak als geheel diplomatiek, en laat dezelve dus aan den ambassadeur over.”

Het geheele plan van Lavalettes ontkoming zou geheim zijn gebleven, zoo het niet omstandig gemeld was in eenen brief aan eenen heer in deze stad, welke brief aan het postkantoor te Parys bezorgd en aldaar geopend is. Men meldt, dat sir Robert Wilson weigert op eenige interrogatoiren te antwoorden. De twee andere heeren hebben niet gearzeld om de hun gedane vragen te beantwoorden. De straf, volgens het Fransche lijfstraffelijk wetboek, is gevangenis, voor niet minder dan drie maanden en niet meer dan twee jaren.

Particuliere brieven, die wij uit Parys ontvangen hebben, geven te kennen dat het nog niet volkomen rustig in Frankrijk is; sommigen zelfs duiden aan, dat er eene zamenzwering van eenen revolutionairen aard ontdekt is, zoo als uit het volgend extract blijkt:

„Ik kan u van eene omstandigheid informeren, waarvan ik geloof dat gij nog niets hebt kunnen hooren, doch op welke echtheid gij volkomen staat kunt maken. Dezelve heeft betrekking tot het ontdekken eener zamenzwering van aanmerkelijke uitgestrektheid, ten gevolge van welke ontdekking de troepen hier thans eenigen tijd langer zullen blijven. Verleden woensdag zijn er twee-en-zeventig personen gearresteerd, hoewel de dagbladen er nog niet van spreken en de verhooren in het geheim geschieden. Er zijn dubbele wachten aan de Tuillerien en aan alle andere posten geplaatst, en sedert eergister patrouilleert eene buitengewone wacht van 200 man langs de straten.”

— De dagbladen van Jamaïka, van den 26 tot den 29 november, zijn zoo even aangekomen. Een schooner, in zes dagen van Carthage naar Port-Royal binnengekomen, heeft aldaar de tijding aangebragt dat de Spaansche generaal Morillo, acht dagen lang, de stad Karthage bescboten had, maar eindelijk gedwongen was geworden, om met groot verlies te retireren. Ondertusschen waren er verscheidene vaartuigen, met veel en andere voorraad geladen, Bocca-Checca binnengekomen, hetgeen aan de Carthageners veel moed gegeven had. De Carthageensche kruiser *Jupiter* had, na een gevecht van drie uren, eene Spaansche pakket-boot, van Cadix naar Porto-Bello stevenende, bemestert, benevens een schooner, behoorende tot het blokkade-eskader van Morillo, en twee andere schooners, geladen met mondbehoefden en koloniale voortbrengselen, naar Porto-Bello bestemd.

Enige dagen vroeger had men te Jamaïka berigt van Mexico ontvangen. Anaya, generaal der onafhankelijken, is, na eenigen regeespoed, eindelijk op Mexicaanschen bodem geland, alwaar hij onder het gejuich der menigte ontvangen is. Het opperste congres der republiek heeft hem met eene gewichtige zending belast, en hij zal zich weldra naar het Noorden begeven.

Onlangs waren de Spanjaarden met 2500 man te Mexico geland. Het gouvernement van Ferdinand wilde deze versterking gebruiken ter hulp van de natie die tuschen Tomico en andere punten wonen; dan de generaal der infurgenten lokte hen binnen 's lands en doodde er 500 van in een gevecht, terwijl eene kolom van 200 man met wapens en bagage zich met den onafhankelijken standaard vereenigde; de overigen namen de wijk naar Xalapa, alwaar zij slechts in zeer gering getal aankwamen.

— Men schrijft van Curaçao, van den 15 oktober, het volgende:

„Er zijn aan boord van het schip *San-Pedro*, van 74 stukken, toen hertoe bij het eiland de Coche in de lucht is gesprongen; meer dan 20 capucijnse monniken omgekomen; zij waren uit Spanje gezonden, ten gevolge eener nieuwe schikking, volgens welke geen in Spaansch-Amerika geboren priester, in eerst gemeld land voortaan een beneficie van 800 piasters of meer 's jaars zal mogen bezitten.

— De secretaris van de marine der Vereenigde Staten heeft den Senaat een rapport gedaan, waarin hij aanraadt, om de Amerikaansche marine jaarlijks met een schip van 74, een fregat van 44 en twee korvetten te vermeerderen. Deze vermeerdering is noodzakelijk, zegt hij, om den handel der Vereenigde Staten te beschermen, die tegelijk in hulpbrouwen en bevolking zijn toegenomen. Hij stelt ook voor, om de geheele marine in eene of twee voornamere havens bijeen te brengen, alwaar de schepen van het zwaarste kaliber gemakkelijk zullen kunnen in- en uitloopen, en alwaar groote depots en arsenalen der marine zullen worden opgerigt.

— De volgende brief van St. Helena van den 20 november wordt door den *Courier* medegedeeld:

„Het is gemakkelijker zich de gevaarwording, welke de aannadering van het schip tot deze verschrikkelijke verblijfplaats verwekt heeft, voor te stellen dan te beschrijven. Ik bespiedde met eene brandende nieuwsgierigheid de blikken van al diegenen, die hier hunne overige levensdagen moeten doorbrengen. — „Zie,” zeide mij mevrouw Bertrand met de tranen in de oogen, „zie, en beklag mij!” en zij zag haren man met droefheid aan, voorts hare kinderen, die met al de zorgeloosheid van hunne jaren op het verdek speelden. Napoleon scheen zijn lot met geiatenheid te dragen, maar zijne houding en de uitdrukking van zijn gebat deden zien, dat hij,

naar dit eiland vertrekkende, niet gedacht had zulk eenen slechten koop te doen. Hoe zeer ten uitersten ongeduldig om aan land te stappen, bleef hij nog twee dagen bij ons, en toen wij eindelijk moesten scheiden, zag ik duidelijk het leedwezen op zijn gelaat uitgedrukt. Het was tegen mij dat hij de laatste woorden, die hij op het schip sprak, rigtte, daar ik mij juist op dat oogenblik dicht bij hem bevond. De admiraal en de kapitein van het schip waren op den overloop en de sloep wachtte de personen die ontscheept moesten worden. Buonaparte, in eenen langen kamerok gewikkeld, kwam uit zijne hut en liep snel over het verdek. Hij groette mij in het voorbijgaan. Mijne houding drukte zekerlijk het medelijden uit, dat hij mij inboezemde, want onze blikken elkander ontmoet hebbende, vroeg hij mij met drift, of ik aan boord bleef? Het was nacht toen hij aan de woning kwam welke voor hem bestemd is, en die een gedeelte van het dorp uitmaakt. Op den weg was een vrij aanzienlijk getal toefchouwers, aan wier nieuwsgierigheid hij zich zeer gaarne wenschte te onttrekken. Den volgenden dag steeg hij te paard met sir G. Cockburn, om de gesteldheid van zijne aantuende verblijfplaats te beschouwen. Longwood is vijf mijlen van het dorp en omtrent 2000 voeten boven hetzelfde gelegen. Daar zijn juist tien graden onderscheid tuschen de luchtgesteldheid van den berg en die, welke op de oppervlakte der zee heerscht. Het binnenste van het eiland is veel draaglijker dan het uitwendige aanzien aankondigt. Indien men het gezigt, hetwelk het eiland op eenen zekeren afstand in zee oplevert, vergeleek met de gezigten welke men ontdekt, wanneer men het land doorreist, zouden misschien sommige plaatsen zelfs bekoorlijk voorkomen. Dit schijnen de reizigers, die van St. Helena gewag gemaakt hebben, te hebben ondervonden. Napoleon heeft er op zijnen togt, welken hij tot dus verre nog niet herhaald heeft, veel minder gunstig over geoordeeld en heeft gezegd dat hij vond, dat alle beschrijvingen welke wij hem van dat eiland ter lezing gegeven hadden, veel vergroot waren. Van den berg afgaande om naar het dorp terug te keeren, bleef hij stil staan bij eene kleine woning de *Braamstruik* genaamd, en op eene uitstekende rots ter halver wege van den top gelegen. Hij verzocht verlof aldaar te mogen blijven, en dit bekomen hebbende, heeft hij zich sedert dien tijd geene honderd roeden van daar verwijderd. Deze plaats is niet van bekoorlijkheid ontbloot, zoo wel met betrekking tot de natuur als tot de kunst. De lava van denouden vuurspuwenden berg heeft er den grond vruchtbaar gemaakt, welke, in den omtrek van omtrent twee morgen, met groen bedekt is. Men vindt daar een boomgaard die door eene beek wordt doorlieden: het is daar dat Buonaparte en zijn vriend Lascazes bij voorkeur hunne eenzame uren doorbrengen. De eerste is daar geheel voor het oog van het publiek verborgen, hetgeen hem waarschijnlijk deze woonplaats heeft doen verkiezen, tot dat de woning van Longwood gereed zal zijn om hem te ontvangen.

Ik moet u thans de bewoners van dien *Braamstruik*, de hooge woning van den gevallen monarch, doen kennen. Die buitenplaats behoort aan den heer Balcomb, een geboren Engelsman; maar die sedert lang in het eiland woont en die aldaar het beroep van koopman en dat van constructeur der marine tevens uitoefent. Zijn huizegezin bestaat uit eene vrouw, die zeer verstandig is, en uit twee dochters, die zeer wel opgevoed zijn, de oudste is nog geene 17 jaren oud. Het huis is zoo klein, dat die familie daar nauwelijks plaats in kan vinden. Daar is een soort van paviljoen op eene kleine hoogte aangelegd, van waar men de gansche vallei overziet. Dit is de eetzaal en het kabinet tevens van Buonaparte. Men heeft daar zijn ledikant geplaatst; hetwelk hij op den *Northumberland* had medegenomen, en het is daar, dat hij vele uren van den dag doorbrengt met nadenken over de talrijke gebeurtenissen, die zijne zonderlinge loopbaan hebben vervuld. De tweede verdieping van dit paleis van den magtigen Napoleon bestaat uit eenen kleinen zolder van eene Gotische bouwde, alwaar men op zijde moet ingaan. Dit is de verblijfplaats van den staatsraad Lascazes en van zijn zoon, page van den ex-keizer, en omtrent 16 jaren oud. De vader en de zoon hebben slechts een bed voor hun beiden. Ik meende het mijn plicht te zijn mijne hulde aan zijne voormalige majestijt aanbieden, sedert dezelve aan den *Braamstruik* woont, te meer daar dezelve niet gaarn onbekenden ontvangt, en de admiraal Cockburn hen op eene half-officiële wijze verwijderd. Naar de gemakkelijheid, waar mede ik den toegang tot zijn persoon heb verkregen, te oordeelen, heb ik reden te gelooven dat mijn stap aangenaam is geweest. De papieren die rondom zijn toilet lagen, en de geheime gesprekken welke hij geduriglijk met Lascazes (een man van groote verdiensten) heeft, doen mij gelooven, dat hij bezig is een verzoekschrift op te stellen; hetwelk hij aan het Engelsche gouvernement wil zenden, of de geschiedenis van zijn leven te beschrijven. De tijd zijner uitspanning is doorgaans van middag tot twee uren. Als dan wandelt hij in den kleinen tuin, steeds verzeld van de beide dochters van den eigenaar zijner woning. Beiden spreken fransch, en haar gezelschap schijnt hem zeer aangenaam te zijn. Bij mijn laatste bezoek vond ik hem op eene sofa liggen, en meer in gedachten dan gewoonlijk. Hij had echter nauwelijks zijne kleine gezellinnen verlaten, die mij zeiden dat hij zeer onaangetaan geweest was. Toen ik in zijn vertrek kwam, vond ik dat hij zich ontkleed had: hij was in een kamerok gewikkeld, en had noch broek, noch das, ja zelfs geen hemd aan.

De maar schalk Bertrand, de gravin zijne echtgenote, Montholon, en de andere personen wonen in de stad, alwaar ik hen alle dagen ga bezoeken. Zij zijn niet zeer te vreden. De levenswijze, welke zij tot dus verre gehouden hebben, heeft hun de gewoonte van veel te verteren doen aannemen, maar thans moeten zij zich aan de zuinigheid gewennen, en hier uit ontstaan voor hun de moeilijkste ontberingen. Napoleon vergenoegt zich met hetgeen hij vindt; maar daar hunne klagen ter zijner ooren zijn gekomen, heeft hij

verzocht, zelf voor hunne vestering te mogen zorgen, verhoopende dat zij niet tot last van het Engelsche gouvernement zijn, en dat zij ook geen gebrek hebben aan het geen hun aangenaam kan zijn.

Hij vroeg mij laast, of ik niet geloofde dat de vrouw noodzakelijk was voor de gezondheid des mans? Hij wilde zeggen, geloof ik, *noodzakelijk voor zijn geluk*. — Hij heeft op dit oogenblik een gezwel aan den arm met eene vrij zware ontsteking. Raad eens welk middel hij daarvoor gebruikt? Compresen van water en zout. — Men heeft hem zijn geringe middagmaal, hetwelk hij met Lascazes deelt, in zijne slaapkamer gebragt. Des avonds speelt hij dikwils eene partij whist met de familie van Balcomb en eenige begunstigde personen die hem komen bezoeken.

Hij tracht somtijds valsch te spelen; maar het jongste meisje, dat zeer schalkachtig is, ontdekt dit dan, en vertelt dit aan het gansche gezelschap; alsdan lacht hij als een gek.

Een kapitein van het 53ste woont bij hem, en hij kan nimmer buiten de heining gaan zonder van twee ordonnance-serjanten verzeld te zijn. Deze maatregel komt hem zeer streng voor, en men heeft mij gisteren verhaald dat hij *eindelyk* besloten had te verzoeken, dat men deze twee militairen, wier tegenwoordigheid hem zijnen val hetuineren, van hem mogt verwijderen, daar bijvoegende, dat, indien men oordeelde, dezelve voltrekt niet te kunnen wegnemen, hij ten minste verlangde dat zij hunne montering afleiden. Alhoewel ik dit van zeer goede hand weet, heb ik moeite om te begrijpen hoe hij zich heeft kunnen vernederen om te klagen en te smeeken."

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 28 januarij. Wil men zich overtuigen in hoe ver zekere dagbladen de publieke ligtgeloovigheid trachten te misleiden, dat men dan het volgende artikel leze, getrokken uit de *Mercur des Pays bas*; wij zullen niet zeggen dat het uit kwaadaartige oogmerken voorkomt, want dit zoude eene belediging onzer lezers zijn, die wij zelve willen laten oordeelen.

„Er loopt een zeer bijzonder gerucht in de diplomatieke kringen. Men zegt dat Rusland het voornemen heeft om de Nederlanden aan Frankrijk te trekken en den koning der Nederlanden of zijn Zoon op den troon te plaatsen. Men geeft voor dat dit plan niet nieuw is, en dat het huwelijck van den prins van Oranje, er slechts een gevolg van is. Deze vereeniging schijnt eenige bestaanbaarheid te verkrijgen. Inderdaad, aan welk motif zijn de oorlogstoe-rustingten die Rusland maakt, toeteschrijven? welke oorzaak kan de vermeerdering zijner legers ten doel hebben, in een oogenblik waarin alle andere Mogendheden zich bezig houden met een gedeelte hunner troepen af te danken.”

(*l'Oracle.*)

MIDDELBURG den 2 februarij. Van Londen den 26 januarij meldt men:

„Volgens de heden bij ons ontvangen particuliere berigten uit Parijs waren angst, bekommerning en onrust er wederom veel geweest, en hadden daartoe vooral bijgedragen de waakzaamheid en ijver van den prefect van politie, die eene geheele club van officieren en ander volk had doen opligten, welke des nachts in zeker huis in de straat de l'Echeile vergaderde, zich met allerlei rustverstorende ontwerpen bezig hield, en zelfs van eenen aanslag tegen de koninklijke familie in het paleis der Tuilerien moet zwanger gegaan hebben. Met dat al bleven er nog eene menigte geruchten van comploten in omloop, waarvoor geen grond hoegenaamd schijnt te zijn, anders dan in de oproerige gevoelens, welke velen nog blijven koesteren.”

— Den 9 der vorige maand is te Petersburg, te gelijk met een Keizerlijk manifest, eene hoogstmerkwuurde conventie bekend gemaakt, welke te Parijs den 14 (26) september II. tuschen de Keizers van Rusland en Oostenrijk en den Koning van Pruisen gesloten is; waarbij de drie conacterende Monarchen zich verbinden, om, overeenkomstig de woorden der H. Schrift, welke aan alle menschen gebiedt elkander als broeders te beschouwen, door de banden eener ware en onverbreekbare broederschap vereenigd te blijven; elkander bij alle gelegenheden; en in alle gevallen, hulp en ondersteuning te verleenen. Enz. — Ook andere mogendheden zullen met bereidwilligheid en toegenegenheid in dit Heilig Verbond worden aangenomen. (*Het geheele stuk in ons volgend No.*)

— Mevrouw Lavalette heeft, na behoorlijke cautie gesteld te hebben provisioneel hare vrijheid weder gekregen. De drie Engelschen, welke de vlugt van haren man begunstigd hebben, ontvangen dagelijks vele bezoeken van hunne landgenooten; doch men laat geene vrouwen in hunne gevangenis toe.

— De beroemde kunstgraveur *Reinier Vinckles*, lid van het Nederlandsch Institut, is den 30 januarij, in den ouderdom van 74 jaren en 4 maanden, te Amsterdam overleden.

P R I J Z E N D E R G R A N E N.

te Middeldburg den 1 Februarij 1816.

Nieuwe Tarwe	23½ à 24	β	De Goefche Zak.
Blanke Rogge	20 à 20½	β	—
Winter Gerst	24 à 24½	ℒ	't Last.
Zomer Gerst	23 à 23½	ℒ	—
Paardeboonen	22 à 22½	ℒ	—
Friesche Haver	16 à 18	ℒ	—
Veer-Haver	12 à 13	ℒ	—
Boekweit	29 à 30	ℒ	—
Koolzaad	à	ℒ	—

B E K E N D M A K I N G.

Het Gemeente-Bestuur der gecombineerde Gemeentens GRIJPSKERKE, POPPENDAMME, BUTTINGE, ZANDVOORT en HOOGELANDE, zal tot afgifte der Recepisen voor de Oorlogs-belasting, gearresteerd bij de wet van den 11 November 1815, tegens vertoon der Aandag-bijjetten, vaceren te Middeldburg, op Maandag den 5 Februarij 1816, ten huize van den Heer *A. G. Beufskom* op de groote Markt, en te Grijskerke in het Parochie-huis, op Woensdag den 7 Februarij 1816, telkens des voormiddags van 9 tot 12 uren.

De provisionele Schout der Gemeente van MELIS- en MARIEKERKE verwittigt bij deze een iegelijk die zulks zoude mogen aangaan, dat hij tot afgifte der Recepisen voor de Oorlogs-belasting des jaars 1815, uitgeschreven bij besluit van *Z. M.* van den 11 November II. No. 52, zal vaceren, te weten: op Vrijdag den 9 en Zaterdag den 10 Februarij 1816, van 's morgens negen uren tot 's namiddags vier uren, in de Gemeente-Kamer te Meliskerke.

En op dat niemand hiervan eenige ontwerendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alwaar zulks gewoon is te geschieden.

Meliskerke den 1 Februarij 1816.

De provisionele Schout voornoemd,
B. SIVERT.

Men zal op Vrijdag den 16 Februarij 1816, des avonds ten negen uren, in het Logement *het Huis van Domburg* op de groote Markt te Middeldburg, ten overflaah van den Notaris *C. Serlé* en Getuigen, presenteren te verkoopen, een goed, sterk, welgebouwd en gemakkelijk HUIS en ERVE, met

een fraaijen TUIN daarafter, staande en gelegen op den Seisdam, Lett. Q. No. 22, in de Grondlasten aangevallen voor £ 16:18:7, en voor Deuren en Vensters £ 14:74:1.

Uit de hand te koop eene groote kwantiteit SCHEEPS KELDERTJES; te bevragen bij *Cornelis de Nobel* Ja.

PHILIP ISAACSON advertteert, dat hij uit Londen heeft ontvangen eene groote partij GOEDEREN: zwaar Hemden-Katoen, gekeperde en andere Katoenen in foort, super-fijne Batist-Katoenen met strepen en effen in foort, geborduurd Neteldoek in foort, Rouw-Chitsen en effene zwarte Batist-Katoenen in foort, gekeperde en andere Dimieten in foort, Batist-Katoene Doekjes en Merinosse Doeken, Chitsen, Patroonen naar den nieuwsten smaak, alsmede mooie Chitsen met strepen, à 10 Stuivers de El.

Eene BROODBAKKERIJ te huur of te koop, staande in de Walfstraat te *Vlissingen*; te bevragen bij *G. P. Maasjn* aldaar.

Eene DIENSTMEID die met de Wasch en Pot kan omgaan, tegen Mei benodigd; adres bij *C. Tevel*, Zilvermit, in de Bogaardstraat.

Een aankomend MEISJE benodigd, Lett. O. No. 257.

Een JONGELING benodigd bij den Wijnkoop *Lacor*.

T O O N E E L - B E R I G T.

De Nederduitsche Tooneelsten, onder Directie van HENDRIK KRAYE-STEYN, zullen de eer hebben te vertoonen:

Op heden den 3 Februarij 1816, ONTROUW EN VERGEVING, beroemd Tooneelspel door den Heer *Hanegraaff*. Na hetzelfde: HET LAND-HUIS AAN DEN GROOTEN WEG, vrolijk Blijspel.